

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 12 травня 1983 року

№ 56 (3252).

Ціна 2 коп.

РІВНЯННЯ — НА ПОДВИГ

ТИХ ДНІВ НЕ ЗМОВКНЕ СЛАВА

ПОВЕРТАЛИСЯ з далеких і близьких походів учасники Всесоюної пошукової експедиції «Літопис Великої Вітчизняної». Учні профтехучалищ обласного центру побували в селі Красчогірці Голованівського району, де відвідали музей підпільної комсомольської

організації «Спартак». А молоді робітники Кіровоградського заводу радіовиробів здійснили дванадцятиденний автопробіг до міст-героїв і за два дні до свята Перемоги рапортували колишнім фронтовикам про виконання завдання комсомольського і дтсаафівського комітетів заводу.

В усіх будинках культури, клубах Кіровограда відбувалися зустрічі з ветеранами. Наприклад, у Палаці культури імені Жовтня цікаво пройшов тематичний вечір «Своїм прикладом мужності і віри навчайте нас, фронтовики!» Буз тут і дитячий ранок «Всіх героїв своїх знає наша країна, разом з нею ми славімо їх подвиг». На ньому виступили учасники Великої Вітчизняної війни.

А в парках культури та відпочинку, на стадіонах міста тривали легкоатлетичні пробіги, змагання з багатоборства ГПО, поєдинки на призы пам'яті героїв-земляків.

9 травня. Ранкову тишу розбудили сирени. З усіх кінців міста сходилися до обелісків юнаки і дівчата. Окремі загони з'єдналися в один, і почалася мані-

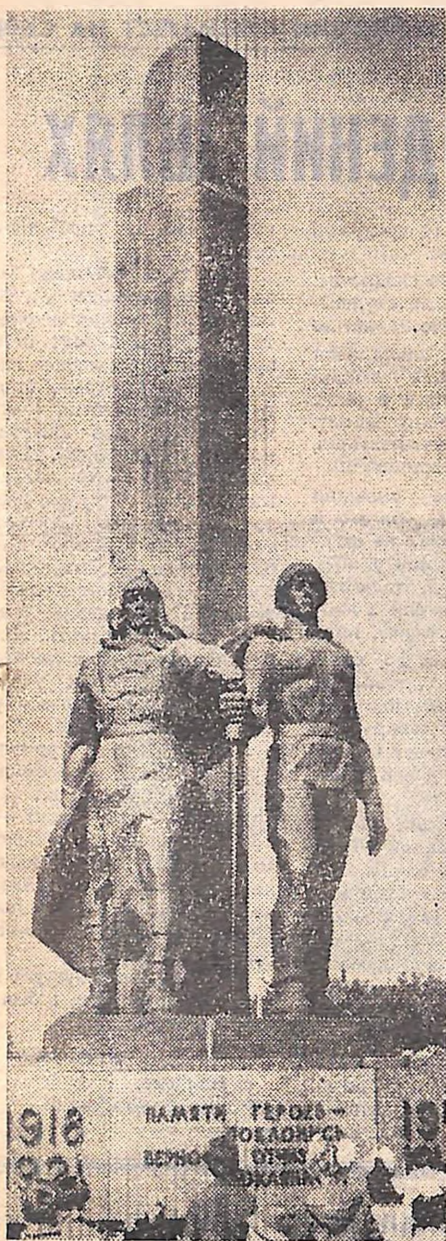
фестація молоді. Робітники, студенти, школярі приїмали на меморіальне кладовище, де відбувся мітинг-реквієм. Комсомольці і піонери поклали квіти до підніжжя пам'ятника Невідомому солдату. Перед фронтовиками біля вічного вогню Слави молоде покоління дало клятву на вірність партії і народу.

Над містом сходило травневе сонце. І чим вище воно піднімалося, тим більшим ставав людський потік. З прапорами і квітами йшли ветерани, їхні сини і внуки, вдови — до солдатських могил, обелісків.

До пам'ятника В. І. Леніну, монумента Слави героїв громадянської та Великої Вітчизняної воєн, обеліска Невідомому солдату, до Стелі героїв вінки поклали члени бюро обкому Компартії України, обласного бюро міськомпартії, міськвиконкому, представники профспілкових, комсомольських та інших громадських організацій, трудових колективів обласного центру.

До пізнього вечора тривали народні гуляння. Місто славило радянського солдата-визволителя. Сини, внуки фронтовиків стояли в почесній варті біля обеліска, рівняючись на подвиг героїв Великої Вітчизняної, котрі пройшли фронтовими шляхами тисячі кілометрів, наближаючи травень 45-го.

Мітинги, маніфестації молоді, присвячені Дню Перемоги, відбулись в усіх містах і селах орденоносної Кіровоградщини.

9 травня 1983 року. Біля пам'ятника героям громадянської і Великої Вітчизняної воєн у Кіровограді.

Імена загиблих червонозорівців на гранітних плитах меморіального комплексу.

Фото В. КОВПАНА і В. ГРИБА.

Дорогі товариші!

В обстановці загального політичного і трудового піднесення, викликаного святкуванням 60-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік, вступили радянські люди в 1983 рік — серцевинний рік одинадцятої п'ятирічки.

Продовжуючи та примножуючи славу комсомольську традицію — на зеклик партії бути завжди першими на головних рубежах, комсомольці, вся радянська молодь з почуттям гордості за свою велику і могутню Батьківщину вносять гідний вклад у боротьбу за втілення в життя величних планів комуністичного будівництва. І ми, ветерани праці, наставники, звертаємося з напутніми словами до вас, наших молодих товаришів, учасників республіканського конкурсу професійної майстерності серед молодих токарів.

В умовах сучасного виробництва нагальніше, ніж раніше, стає питання про підвищення кваліфікації і добросовісний праці. Працівник не зможе досягти справжнього успіху без постійного вдосконалення технічної грамотності, професійної майстерності. Успіх приходить до того, хто наполегливо оволодіває знаннями, передовими прийомами роботи. Неппинно підвищувати продуктивність

Сьогодні на базі Кіровоградського ремонтно-механічного заводу Укрремтресту стартує республіканський конкурс професійної майстерності серед молодих токарів. Група ветеранів праці, наставників молоді Кіровоградщини надіслала звернення його учасникам.

УДАРНИЙ ТРУД — ВІТЧИЗНІ

Звернення до учасників республіканського конкурсу професійної майстерності серед молодих токарів

праці та її якості, вміло використовувати техніку, бережливо ставитися до матеріалів і сировини — ось завдання, які ставить перед вами, молодими виробничниками, наша партія.

Сьогодні для всіх нас особливо актуальна лєнінська вимога про те, щоб кожен робітник відчував себе не тільки господарем на своєму робочому місці, але й представником країни. А це значить, що кожен із нас відповідає не тільки за свою працю. Хай не буде поруч з вами місця порушникам трудової та виробничої дисципліни — брако-робам, літунам, прогульникам.

Ми закликаємо вас наполегливо боротися за виконання особистих і ко-

лективних планів та соціалістичних зобов'язань.

Трудова біографія кожного дня серцевинного року п'ятирічки багата яскравими подіями. Ударний труд народжує нові трудові рекорди, творча дум-

ка знаходить нові резерви економії. Але жоден здобутий рубіж не можна вважати межею. Завжди можна і треба йти далі. Хай це стане обов'язковим правилом у праці, навчанні, житті кожного із вас.

Дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами! — до цього зекликає партія, це і є головним завданням кожної молодої людини.

Ми впевнені: молоде покоління ударною грацею ознаменує серцевинний рік одинадцятої п'ятирічки, гідно зустріне 80-річчя Другого з'їзду РСДРП та 65-у річницю утворення ВЛКСМ, зробить вагомий внесок у виконання рішень XXVI з'їзду КПРС по дальшому зміцненню могутності любимої Батьківщини — Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

О. КОШУРКО, Герой Соціалістичної Праці, бригадир слюсарів-силадельників виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка»;
Г. МЕЛЬНИКОВ, кавалер орденів Жовтневої Революції та «Знак Пошани», токар виробничого об'єднання «Червона зірка»;
М. ПЕТРОВ, кавалер ордена «Знак Пошани», Лауреат премії Ленінського комсомолу, керівник КМК Світловодського заводу чистих металів;
О. ФОМЕНКО, керівник КМК Олександрійського електромеханічного заводу, переможець конкурсу молодих токарів підприємства;
М. КУРІННИЙ, кавалер орденів Жовтневої Революції та Трудового Червоного Прапора, токар Кіровоградського заводу «Гідросила».

ГУРТОЖИТОК — ДРУГИЙ ДІМ

13 тисяч юнаків і дівчат, що проживають у Кіровограді, не корінні його жителі. Одні приїхали в обласний центр на навчання в середні спеціальні і вищі навчальні заклади, інші — працювати на численні новобудови, в різні установи. А живуть всі вони в 49 гуртожитках, які для переважної більшості молодих стали другою домівкою.

...Тут навіть у найменшому відчувається гуртожиток: про свої мешканців. У затишному вестибюлі з дошки оголошень кожен може дізнатися, як працювала та чи інша

ще одна, так би мовити, неофіційна посада. Вона — голова ради гуртожитку. Дівчата знали, кого вибирали, — у Світлану весела, товариська вдача, неабиякі організаторські здібності. Коло обов'язків

го технікуму.

А в гуртожитку виробничого об'єднання «Дружба» інша біда: рада гуртожитку, яку очолює фрезерувальник цеху № 39 комсомолець Анастасія Панченко, провалять неабияку культурно-масову роботу. Але її не видно, точніше, вона не має помітного ефекту через неабиякі житлово-побутові умови в гуртожитку.

В 9-поверховому приміщенні, де мешкають 100 сімей. Кухні, інші місця загального користування в критичному санітарному стані. Гуртожиток перенаселений.

пий, потребує ремонту. Скільки разів його починали робити, але кожного разу не доводили до кінця.

Неодноразово робітники зверталися до адміністрації об'єднання, комітету комсомолу, профкому за допомогою, але даш розмови справа не вилла.

Аналізуючи стан справ в гуртожитках міста, міським комсомолу дійшов висновку: необхідна координаційна рада по роботі в молодіжних гуртожитках. І ось така рада створена і діє при міському комітеті комсомолу, а очолює її секретар міському партії А. О. Кошелева. До складу ради входять секретарі районних комсомольських організацій, працівники районних і профспілкових гуртожитків. Мета координаційної ради — надавати допомогу активістам, вихователям молодіжних гуртожитків, сприяти поліпшенню умов життя і побуту молоді.

Щокварталу члени ради збираються на засідання, де розглядають різноманітні питання діяльності адміністрації, комсомольських, профспілкових організацій підприємств та установ, навчальних закладів, яким належать гуртожитки. Після кожного засідання координаційна рада виробляє рекомендації. Так, торік рада заслухала питання «Про стан житлово-побутових умов в гуртожитках комбінату «Будіндустрія». В міськом комсомолу через три місяці надійшла інформація про виконання рекомендацій ради, підписана керівниками комбінату, де було вказано, що враховуючи рекомендації, в гуртожитку зроблено потрібний ремонт, приведена в порядок прилегла територія. Раз на три місяці ми проводимо навчання вихователів і голів рад гуртожитків. План навчання попередньо складаємо і затверджуємо на бюро міського комсомолу.

Шороку в місті проходить огляд-конкурс на кращий молодіжний гуртожиток. Нинішнього року він присвячується 65-річчю з дня народження міського комсомолу. Вже розроблено положення та умови конкурсу. Переможцю буде вручено перехідний кубок і грамоту міського комітету ЛКСМУ.

Тож, проблеми діяльності гуртожитків повинні бути в центрі уваги роботи комсомольських організацій. Необхідно тут створити обстановку вестимості до безалай, байлу якого ставлення до життя

С. ЗЯТІН, другий секретар Кіровоградського міського комсомолу.

Не лише дах над головою

бригада молодих будівельників, і трест у цілому за певний період, одержати точну інформацію про рух пасажирських автобусів, поїздів, літаків. На столиках — підшивки свіжих газет, журналів. З упевненістю можна сказати, що в гуртожитках тресту «Кіровоградськбуд» — це не тільки дах над головою, місце, куди приходять лише переночувати між робочими змінами. Тут усе: і хороші побутові умови, і домашній затишок, про який постійно дбають адміністрація підприємства, громадські організації і мешканці гуртожитків, і морально-психологічний клімат, організоване цікаве дозвілля, допомагає хлопцям і дівчатам швидко позайомитися, подружитися, звикнути до їхнього другого дому. Все це позитивно впливає на виробничі показники молодих робітників.

У гуртожитку № 2 завод радіовиробів імені ХХХІ З'їзду КПРС проживає більше 400 дівчат — слюсарів-складальників, радіомонтажників, штампувальників, токарів, техніків, інженерів... На підприємстві багато уваги приділяють поліпшенню житлово-побутових умов робітників. Вся ідейно-політична робота, що проводиться тут, спрямована на підвищення відповідальності кожної молодої людини за справу, котру вона виконує. Це — ряд лекцій під загальною назвою «У людини все повинно бути прекрасним», дискусії.

Культурно-масова робота проводиться спільно з будинком культури підприємства. Тематичні вечори-відпочинку, огляди художньої самодіяльності, конкурси... Є в гуртожитку свої співачки, читачі, танцюристи. А коли напередодні 8 Березня проходили традиційні змагання «Нумо, дівчата!» молоді заводчанки «оболіли» за свою подружку Олександру Каверзіну. Мешканці постійно беруть участь у міському огляді-конкурсі на кращий молодіжний гуртожиток. І вже третій рік підряд виходять його переможцями. За досягнуті успіхи в липні 1982 року гуртожиток був нагороджений грамотою республіканської ради профспілок і почесним кубком міському комсомолу.

У вестибюлі жіночого гуртожитку № 1 комбінату «Кіровоградськбуд» увагу відвідувачів привертають слова, написані яскравими літерами — «Наш рідний дім». І справді, в цьому легко переконатися, поговоривши зі Світланю Горбань, майстром виробничого об'єднання «Кіровоградськбуд». Є у дівчат

ради найрізноманітніше. Вона слідує, наприклад, за дотриманням усіма жителями гуртожитку правил внутрішнього розпорядку. Звичайно, раді гуртожитку і вихователю Б. В. Целюб найчастіше доводиться турбуватися про дозвілля мешканців. Тут живуть дівчата, котрі цікавляться літературою, мистецтвом, захоплюються рукоділлям, вміють малювати.

Не так давно з ініціативи членів ради гуртожитку була створена кімната обрядових торжеств. Тут можна і день народження відзначити, і маленьке весілля зіграти, в святковий день за чаєм чаю із смачним печивом посидіти. Ця кімната найзатишніша, найсвітліша, оформлена самими мешканцями.

Десять років у гуртожитку № 3 машинобудівного технікуму діє клуб «Щит і меч». Його завдання — правове виховання молоді, вивчення основ правових знань. Керує клубом голова народного контролю Ленінського району Кіровограда В. М. Богусловський. Хлопці і дівчата із задоволенням відвідують клуб, беруть активну участь у його роботі. Молодь зацікавлює тематика засідань клубу: «Людина і радянський закон», «Радянський паспорт», «Настає твоя громадянська зрілість» тощо.

По кожній темі проходять одна або кілька бесід з участю юристів, з демонструванням документальних фільмів, розв'язанням логічних задачок.

Прикладів, котрі переконливо доводять, що життя в робітничих і студентських гуртожитках цікаве, насичене, наповнене глибоким змістом, можна назвати чимало. Прикро, але окремі гуртожитки не стали справжньою другою домівкою молоді. Тут занедбана культурно-масова робота. Пріміром, у чоловічому гуртожитку МПТУ № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова кілька місяців не було вихователя. Тому тут про організоване дозвілля годі й думати. Хлопці — майбутні будівельники — у вільний від занять час не знають, куди себе подіти, чим зайнятися. І як наслідок — неприємні випадки, котрі ніяк не прикрашають училище. Нині справи у гуртожитку трохи налагоджуються, але роботи у цьому напрямі ще непочатий край.

Не похваляться різноманітними формами дозвілля і в гуртожитках технікуму механізації сільського господарства, міського технічного училища № 4, кооперативно-

Про молодих слюсарів-ремонтників електрообладнання автомобілів Сергія ПОЛІТАЄВА та Миколу ВОГДАНОВА у колективі Покровського відділення Кіровоградської райспілогосптехніки говорять як про справжніх майстрів своєї справи. Вони постійно переосвоюють нові завдання, добиваються високої якості роботи, беруть активну участь в раціоналізаторському русі.

Фото В. ГРИБА.

МОЛОДИЙ СПЕЦІАЛІСТ НА СЕЛІ

ЗНАЙДЕНИЙ ШЛЯХ

комітет дає їй прекрасні характеристики.

Леся успішно склала всі сказани і стала студенткою. Непомітно пролетіли роки — і вже викладачем української мови і літератури повернулася в рідне Панчене в рідну школу. До дітей механізаторів, хліборобів, тваринників.

У селі, де відмінно працює школа, багато й молодих доярок на фермах, механізаторів у полі. От і подумайте, педагогі, про зв'язок школи з життям! Кожного ранку, коли Леся поспішає до своїх вихованців, її проводжає маленький син. Поки що його доглядає свекруха, а підросте мале — у Панчевому є чудовий дитячий садок.

Село міняє своє обличчя, і дитячий садок у Панчевому повен сонця. Там вихователі із спеціальною освітою. Там уже діє й підготовчий клас. Інакше не можна! Якщо думаєш про закріплення молоді на селі, дбай і про зразковий дитячий садок!

Синюк біля бабусі. А мама в школі. Діти як зачаровані слухають її розповіді. Бо немає в ній неці-

кавих уроків, нецікавих тем.

І все-таки особливо цікаво вихованням А. В. Зайчук на уроках літератури. Тоді в класах ніби пролітають гуси-лебеді, надіюючи крилами, крокують прапороносці, звучить слово про Леніна, партію, Батьківщину. Ніби заходять до класу комуністи Давид Мотузко, Оксана і Стриженко, діляться своїм горем. Свирид Мірошніченко, розповідаючи про Левка і Настеньку. Література тоді література, коли вона вчить жити. Леся Василівна захоплюється, захоплюються учні. Вона вчить і вчиться у своїх старших колег.

Закінчуються уроки. Треба додому, до сніка. Але Леся Василівна затримується. Бо вона — класний керівник четвертого. Не раз подивиться, як діти пообідали, відпочили, допоможе їм задати виконати, і в кіно з ними сходить.

Потім будуть і зустрічі з снігом, і конспекти, і бесіди з людьми села.

М. СТОЯН.
с. Панчене, Новомиргородський район.

УВАГА — ПІДЛІТОК

НЕ ТОЙ ТЕПЕР САШКО...

Петро Григорович Кондраченко, інспектор комісії у справах неповнолітніх при виконкомі Чортківської сільської Ради, звітуючи на засіданні комісії на початку нинішнього року, сказав:

— Громадські вихователі — доярка колгоспу «Дружба» Любов Іванівна Козацька, завідуючий гаражем господарства Леонід Іванович Москаленко, диспетчер Олексій Порфирівич Міненко, загосп Петро Антонович Жорновий та інші поєднали свою роботу по профілактиці правопорушень серед неповнолітніх. Активісти заходять до школи, в восьмички, до дітей до-

дому, бесідує з їхніми батьками.

Любов Іванівна працює на фермі, але знаходить час для виконання почесного громадського доручення. Часто буває в школі, цікавиться тим, як навчається, як поводить себе семикласник Олександр Сосюк.

Сашка занесено до списку учнів, схильних до правопорушень. Так, трапився із хлопчиком один прикрий випадок, грубо порушив він дисципліну. Що не тільки випадок, а і Коданька виріла, бо при першій же зустрічі застав він її добрим хлопчиком.

Пресвеса Любов Іванівна на виховні бесіди з семикласником, очолює його увагою. Аджі Олександр із багатодітної сім'ї і де завжди батьки мають неустійливі за всіма дітьми. Ось де так необхідна допомога школи, громадських вихователів.

Любов Іванівна одразу завважила кмітливість в очах підлітка, довідалась, що він цікавиться технікою. Порадила з учителями. Нині Сашко бере участь в роботі технічного гуртка, який, до речі, керує голова комісії у справах неповнолітніх учитель праці Леонід Адамович Єпішко. Хлопчик поліпшив поведінку, став краще вчитися, мріє вчинитися на механізатора. От закінчить восьмичку й вступить до сільського профтехучилища, здобуде таку потрібну зараз на селі спеціальність.

Г. ПОЗДНІСЬ.
с. Палівка, Маловисківський район.

...І ОЖИЛА ЯЛИНКА

У селі Шляховому Ново-архангельського району є парк партизанської слави. Сотні дерев тут посадили учні місцевої восьмипічки. Розповім про історію двох із них, котру повідала мені Людмила Олександрівна Члек, колишня директор цієї школи.

Але спочатку нагадаємо читачам про події, що відбулися в Шляховому у березні 1943 року. Тоді фашисти оточили під селом партизанське з'єднання Героя Радянського Союзу М. І. Наумова, котре здійснювало Степовий рейд із Брянських лісів до південної Білорусії через кілька областей, у тому числі й Кіровоградську. До вояки народні месники тримали бій, а коли стемніло, місцеві жителі вивели загін до Гниського лісу. Лінилася братська могила. Коли радянські воїни вийшли з лісу, учні школи впорядкували могилу, посадили квіти, а згодом заклали біля неї парк, що нині займає тригектарну ділянку.

Шляхівські школярі

здійснили десятки подорожей шляхами Степового рейду. Буваючи на батьківщині багатьох його учасників, приносили звіти деревця.

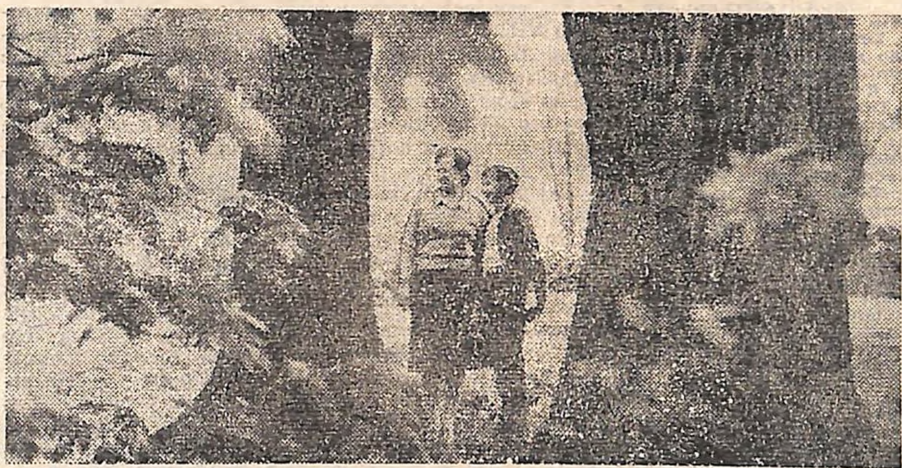
Після однієї з таких подорожей колишня зв'язкова загону Ольга Володимирівна Синчевська із села Кримок Радоминського району Житомирської області надіслала в Шляхове саджанці ялинок. Піонери висадили їх у парку, ретельно доглядали. І раптом буря зламала одне деревце. Його, розповідала Людмила Олександрівна, кілька років виходжували, удобрювали ґрунт землею з лісу. Воду носили відрами із ставка. Ялинка зеленіла, але не росла. Учні писали до О. В. Синчевської, яка стала після війни лісником, запитували, як доглядати за ялинкою, чим підживлювати ґрунт. Крім поради, вона надіслала ще кілька саджанців. Вони прижилися. Але учні не забували й про зламану ялинку. Марія Повічан, Людмила Свердлова, Таня Ланчуковська продовжували до-

глядати деревце. Радощам їх не було меж, коли ялинка викинула нову верхівку і пішла в ріст. Через рік вона вже мала гарну крону, стрункий вершок. Мишуватися нею приходили й піонери з інших класів. Невдовзі вони приймали від дівчат, які закінчили школу, естафету.

Неподалік ялинки ростуть білокорі берізки. Надіслали їх у Шляхове піонери Хижчанської восьмипічної школи, що на Сумщині. Вітер зламав одну берізку. Нове деревце дооручили посадити Марині Селецькій. Довго доглядала вона разом із однокласницями Людою Кирилюк та Валентиною Конозюк ко тендітку, безсилу берізку, аж поки та не вкоренилася.

Недавно отримав від Л. О. Члек листа. У ньому вона згадує про ці два деревця. Розрослася ялинка, зміцніла, сягнувши вгору за два метри, майже на здогання своїх ровесниць. Прижилася, стала справжньою красунею і берізка. Куточок, де вони ростуть, добре доглянутий, мальовничий.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.

В дубовій діброві.

Фото Л. ДОРОШЕНКА.

Молодий чоловік з хлопчиком підходить до води. Батько щось показує синові. Напелле жабу. Хлопчик хитає каменем у прищипується...

— Що ж ви робите? — вкльається у мене. — Навіщо привчаєте дитину до жорстокості?

— А вам таку мезюту шкода? Та на неї й дивитися противно.

Противно? А вбивати приємно? До того ж убивати безцінно?

Не встиг я закінчити розмову з молодим батьком, коли бачу, троє школярів стріляють по тих же жабах із рогатки.

Серед школярів стріля-

ЗУПИНІТЬ ХЛОПЧИНУ!

реніща забави. Але чи та ка мій син безневинний? Занежити бездумно тварин — жорстокість, яка в цілому результаті призводить до моральної спустошеності душі людини, котра цим займатися. До того ж заважає великій шкоді природі. У чому ж причина такої поведінки? Вона у нашому невігластві. Ті, хто в жабі бачить живу істоту, ніколи не читали ілюнок (з їхніх очинів це очевидно) Кріста Сетона-Томсона, Василя Михайловича Пескова.

Відомо, що на городі площею 10 соток жаби поїдають близько 10 тисяч комах, котрі в переважній більшості є шкідниками. Особливо корисні ті види жаб, котрі поїдають гусінь, слямаків. Досвідчені городники з метою припинити їх на городі, в саді спеціальні споруджують штучні «водоїмця» в старих ваннах, тазиках. Отож ці тварини корисні і знищують їх — це просто злочин.

М. НОЖНОВ.

З ПОШТИ «ЯТРАНІ»

ХТО ТИ, ГОЛУБЕ?

Вранці цей голуб покловив щойно приготівлені пельмені, які дружина висатила на балкон. А ввечері, повернувшись із роботи, ми застали його на кухні — влетів через відчинену квартиру і встиг набити гармидеру. Проте нас не злякався й довірливо дався до рук. Тоді ми й побачили у нього на правій ланці кільце з цифрою 8.

У той час над територією України, Молдавії та Європейської частини Росії промчали шквальні бітри. Можливо, через них птах і заблукав? Ми переконали, що то був поштовий голуб. Цікаво було б дізнатися, чий він був, куди й звідки летів?

К. ЩЕДРОВ.

м. Кіровоград.

МАТИ-І-МАЧУХА

Так називається багаторічна трав'яниста рослина, що росте по канівах, балках, а найбільше — на берегах річок. Цікавою особливістю материни-мачухи є те, що листки у неї зверху голі й гладенькі, а знизу — пухкі. Якщо доторкнутися до такого листка згорі, то він здається холодним («мачуха»), а знизу — теплим («мати»). Певно, саме від цього й бере початок така поетична назва рослини. Вона свідчить і про спостережливість та багатство образного мислення наших далеких предків.

М. ПИСАРУК.

Бобринецький район.

ПРО БРАТІВ НАШИХ МЕНШИХ

Недавно я прочитала оповідання Норі Аргюної «Не потрібна» Мені схвилювала історія бродячої кішки, що стала жертвою людської байдужості. Не буду переповідати змісту оповідання (кожен може його прочитати сам), але скажу, що воно змусило мене задуматися над ставленням — своїм та моїх однолітків — до природи взагалі і до домашніх тварин зокрема. Як часто ми нехтимо до них, забуваючи, що все живе на землі — то часточка нас? І наскільки бідними стаємо ми, коли про це забуваємо...

Л. ГЛАМАЗІНА,

Світловодський район.

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

БУДАПЕШТ. В яскраву маніфестацію рішучості юнаків і дівчат Угорщини внести свій вклад у боротьбу за зміцнення міжнародної безпеки і приборкання гонки озброєнь вилілася молодіжний фестиваль миру, місцем проведення якого стали вулиці і площі Будапешта. Тисячі студентів і школярів, представників робітничої молоді взяли участь у поході по вулицях столиці під лозунгом «За мир і життя, проти ядерної війни!». Його учасники покляли букети квітів до пам'ятника жертвам фашизму. На дунайському острові Маргіт, де завершився похід, відбувся мітинг, учасники якого одностайно заявили про готовність активно боротися за відвернення загрози війни.

Фестиваль став одним з перших заходів традиційного місячника миру і дружби, який щороку проводиться в Угорщині у травні на ознаменування перемоги над гітлерівською Німеччиною.

ХАНОЙ. У В'єтнамі почався загальнонаціональний молодіжний «Похід слідами героїв». Цей захід, організований за ініціативи ЦК Спілки комуністичної молоді Хо Ші Міна, присвячений двом знаменним датам — 30-річчю перемоги при Дьєнб'єнфу над французькими колонізаторами і 10-й річниці визволення півдня В'єтнаму.

«Похід слідами героїв» — важлива політична кампанія, спрямована на виховання молодого покоління країни в дусі відданості революційним і бойовим традиціям, патріотизму і інтернаціоналізму.

ТОКІО. Масовий антив'єтнамський мітинг відбувся в японській столиці з ініціативи прогресивних молодіжних організацій країни. «Молодь не допустить перетворення Японії в арену ядерної війни!», «Японія повинна стати вільною від ядерної зброї!», — скандували учасники мітингу.

Мітинги протесту молоді проти курсу уряду Я. Накасоне на активізацію милітаристських готувань, зміцнення японо-американського договору безпеки, який набирає дедалі агресивнішого характеру, відбулись також у містах Хіросіма, Нагано, Моріока.

(ТАРС).

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

Визчення цивільної оборони введено в навчальний план нашої десятирічки. З цією метою створені програми для опанування школярами основ ЦО у різних вікових групах. Наприклад, у молодших класах вивчають засоби колективного і індивідуального захисту і дії за сигналами цивільної оборони. Тут заняття проводять учителі початкових класів, викладачі фізвиховання, а в 9—10 класах — військові керівники (з хлопцями) і ме-

дичний працівник школи (з дівчатами), начальник штабу школи Г. К. Гончарова. За останній час в нашій школі зміцнено матеріальну базу, створено опорний кабінет ЦО, а в якому на стендах представлена характеристика зброї масового ураження, засобів захисту, порядок проведення розвідки в зонах ураження, рятівних робіт за сигналами ЦО, структура цивільної оборони в школі.

Створення належної

матеріально-навчальної бази дозволяє виконувати програмні вимоги, давати учням глибокі знання і практичні навички. Переважна більшість учнів 9—10 класів засвоює навчальний матеріал на «добре» і «відмінно». Так, наприклад, при вивченні теми «Прилади дозиметричного контролю і хімічної розвідки» комсомольці Андрій Калич та Іван Булат зі знанням справи розповідали про користування приладом для визначення рівня радіації

ЦИВІЛЬНА ОБОРОНА

на місцевості, демонстрували вміння користування приладом.

Військовий керівник Іван Миколайович Білокозев задоволений відповідями і діями своїх учнів. У журналі проти їх підвищується заслужені п'ятірки.

Комітет комсомолу школи (секретар Е. Резіна) спільно з військовопатріотичною радою проплаті різні воєнізовані змагання, ігри-огляди, де перевіряються практичні навички з ЦО, які здобули

учні на заняттях, і в процесі позакласної роботи. Після цього підбивають підсумки, кращим вручаються кубки, грамоти, дипломи, вимпели.

На честь 65-річчя Збройних Сил СРСР були проведені змагання між комсомольськими класами для виявлення уміння користуватися засобами індивідуального захисту за сигналами ЦО. Переможцем у змаганні вийшла комсомольська організація 10 класу, де комсоргом Тетяна Терещенко і командиром Олександр Волошенко.

Всі дівчата 9—10 класів старанно засвоюють програму медико-санітарної

підготовки. Комсомолки Світлана Кац, Ірина Ткаченко, Світлана Харченко, Олена Нікіфороза, Лія Тімірязова вміють кваліфіковано надати першу медичну допомогу.

Велику роль в оволодінні знаннями відіграють технічні засоби. З цією метою створена універсальна пересувна установка, обладнана кіноапаратом «Радуга», магнітофоном, програвачем. Школа забезпечена програмними кінофільмами.

В. НЕСТЕРЕНКО,
директор СШ № 34
м. Кіровограда.

«В'їзд заборонено!»

Так, спортсмени комбінату «Кіровоградвужбуд» кілька років тому на міських турнірах показували непогані результати. Було зроблено впевнений крок від масовості до майстерності. І ось раптом спад. Чому?

— Нині на комбінаті спорт у пошані, — розповідає інструктор по спорту В. М. Андрущенко. — Будівельники захоплюються шахами, настільним тенісом, кульовою стрільбою, волейболом, баскетболом, футболом. На мене покладені обов'язки по організації оздоровчої роботи на місцях. Бо виробничі підрозділи комбінату в різних кутках міста — у нас вісім управлінь. У минулому році із своїми завданнями фізкультурні працівники комбінату справились.

Справились. Але як? Інструктор повідомляє, що за минулий рік підготовлено 410 значків (з них — 77 «золотих»). У складанні нормативів взяло участь понад 900 чоловік. А на комбінаті майже 3,5 тисячі працівників. Чому ж не всі вийшли на старті ГПО?

— Хіба легко всіх умовити? Відмовляються брати участь у змаганнях, — виправдовується Валентина Миколаївна.

А на її робочому столі лежать протоколи засідання комісії ГПО (її очолює заступник начальника комбінату по побутові В. Ф. Ганін), де йдеться про залучення до складання нормативів максимальної кількості трудівників. Поряд — «Положення про проведення змагань обласної ради ДСТ «Авангард», де вже в першому пункті сказано: «В змаганнях беруть участь усі працівники підприємства, які оглянуті лікарем». Усі. Виходить, 2,5 тисячі чоловік з комбінату «Кіровоградвужбуд» на період проведення турнірів заховали...

А що в цьому році? Якщо вірити паперам, то на старті із зимового багатоборства ГПО вийшло всього 121 чоловік, — це робітники тресту «Кіровоградмашвужбуд», де понад 1600 чоловік.

У чому ж причини таких низьких показників? Передусім у тому, що тут на низькому рівні поставлена робота по пропаганді фізкультури і спорту, нормативів ГПО,

відсутній чіткий орієнтир у фізургові. Навіть спортивні нагороди — кубки, дипломи, грамоти — зачислено у кладовій, і ніхто їх не бачить. Брошури, плакати з нормативами комплексу ГПО є. Та тільки у Валентини Миколаївни — на її столі. Тут же лежить і «Наказ № 87 по комбінату «Кіровоградвужбуд» Мінвужбуду УРСР від 8 січня 19... року (на все життя?) «Про складання нового Всесоюзного фізкультурного комплексу ГПО».

Ось деякі його пункти: 1. Обладнати стенд по новому комплексу ГПО. 2. В усіх будівельних управліннях комбінату створити куточки комплексу ГПО з висвітленням ходу складання нормативів по трьох ступенях, оформити куточки з наочною агітацією, фото тих, хто складає нормативи комплексу. 3. Керівникам управління створити комісії ГПО і кожної п'ятниці доповідати про хід підготовки і складання нормативів комплексу робітниками, службовцями і інженерно-технічними працівниками.

Але все це залишилося на папері.

Які ж намітки на цей рік? Минуло три місяці, а

комплексного плану оздоровчої роботи на 1983 рік досі не було.

— Чекаємо, поки вирішиться питання відокремлення нашого тресту від комбінату, — знову виправдовувалась В. М. Андрущенко. — Тоді й складемо плани...

«Чекаємо»... А надворі давно весна — час нових масових стартів.

А як поставлена спортивно-масова робота за місцем проживання будівельників, зокрема, в гуртожитках?

Інструктор по спорту, який працює в гуртожитках № 6 та № 7 комбінату «Кіровоградвужбуд» якраз закріплював дорожній знак «В'їзд заборонено».

— Проходу немає від цих машин, — бідкався Олександр Блажко. — Уже всі майданчики зіпсували. До того ж, нині тут укладають кабель, і спортивні споруди не готові до експлуатації.

Завітали ми з Олександром у спортивну кімнату, де ніщо не нагадує про спорт: жодного плаката, емблеми, схеми, портрета. Хоча б тут був графік проведення спортивних заходів чи таблиця шахового турніру... Є два стільці, несе-

ликий стіл. Зате майже всю кімнату займає... більярд.

— Я тут працюю півроку, — розповідає інструктор. — І, звичайно, ще нічого не встиг зробити. До мене за чотири роки існування гуртожитків, було п'ять інструкторів по спорту. Ніхто не хоче нічим допомагати. Сам усе «пробиваю». А тут живе багато молоді. Граємо в настільний теніс, волейбол, баскетбол, футбол, шахи, шашки.

Пізніше з'ясувалося, що до послуг мешканців гуртожитку такі є один тенісний стіл (а кульок немає), одна шахівниця. Немає баскетбольних, футбольних м'ячів.

Тут доречно згадати, що Олександр «пробивав» більярд, який коштує 500 карбованців, а про елементарний спортивний інвентар, той же тенісний м'ячик, забув.

Цікавлюсь справами з комплексу ГПО. Інструктор не зміг назвати навіть ступенів комплексу. І не показав жодного документа. То як він може пропагувати нормативи?

— Коли ж думаєте зайнятися впровадженням у дію комплексу ГПО? — запитую.

— Не знаю.

Хотів ще уточнити, що зробив інструктор за день. Лише повісив таблицю з написом: «В'їзд заборонено»...

Такий спад спортивно-масової роботи в колективі фізкультури стався передусім тому, що про фізичне виховання робітничої молоді не турбуються профспілковий і комсомольський комітети. Не отримали конкретних доручень профорги, комсорги та фізорги. У звітних документах значиться чимало підготовлених громадських суддів та інструкторів по спорту. Але якщо штатні фізкультурні працівники не проявляють ініціативи, то й позаштатні байдужі...

Через місяць я знову завітав у трест «Кіровоградвужбуд». Але В. М. Андрущенко ніяк не зміг розшукати. І ніхто не міг сказати, де вона. Секретар комітету комсомолу тресту О. Настасюха повідомила, що протягом квітня в колективі не було проведено жодного турніру. Олена пояснила це тим, що не вистачало часу, бо готувалися до міських змагань...

А. БЕЗТАКА, громадський кореспондент «Молодого комунара».

СТАРТИ ОДНОГО ТИЖНЯ

В УСІХ КОЛЕКТИВАХ ФІЗКУЛЬТУРИ З 2 ПО 9 ТРАВНЯ ЮНАКИ ТА ДІВЧАТА ВИХОДИЛИ НА СТАРТИ. РЕЗУЛЬТАТИ ЯКИХ ВХОДЯТЬ ДО ПРОГРАМИ ВСЕСОЮЗНОГО ТИЖНЯ «ДО ПРАЦІ І ОБОРОНИ СРСР — ГОТОВИ!»

2-3 травня більше 1500 членів ДСТ «Спартак» складали нормативи, а через два дні у них вже було прийнято заліз за вимогами комплексу. 7

травня в ДЮСШ облспорткомітету стартували плавання, а наступного дня — в лісовому масиві Новомиколаївки — відбувся масовий легкоатлетичний крос. На завершення Тижня ГПО спартаківці вирушили в туристичні походи «Шляхами слави батьків».

Добре було організовано змагання за програмою Тижня в колгоспі «Україна» Знам'янського району. Інструктор по спорту Олена Харланова

приймала заліз у механізаторів, тваринників безпосередньо там де вони працюють, адже спортивні майданчики тут обладнано не лише в центрі села Дмитрівки, а й усіх відділках, бригадах господарства. Відбулося спортивне свято, в якому взяли участь жителі села різних поколінь. Коли фінішували ветерани, їхні сини і дочки, на легкоатлетичну доріжку вийшли вихованці дитячого садка. Тут теж О. Харланова

створила спортивні секції. І малюки подарували радість своїм батькам — діти були спритні, шасливі.

створила спортивні секції. І малюки подарували радість своїм батькам — діти були спритні, шасливі.

А ось фізкультурні працівники спортклубу «Зірка» зорієнтувались не зовсім вдало. Хоч в перший день Тижня на стадіон вийшло майже 800 заводчан, та справжнього свята краси і бадьорості тут не було. Тих, хто мав бігти на 60-метровій дистанції, чомусь понесли на сто метрів. На старті одночасно виходили і 50-річні робітники і ті, кому ще й немає тридцять. Нормативи ж ГПО потрібно було приймати в окремих вікових групах.

Ще більше здивувало те, що майбутні значківці прийшли на стадіон не в спортивних костюмах, а в тому ж одязі, що працюють за верстатом.

Учні машинобудівного технікуму, як кажуть, були на голову вищі за заводчан. Активісти спортклубу «Машинобудівник» організували все чітко, нормативи приймалися за заздалегідь виробленим графіком. Юнаки та дівчата цього навчального закладу демонстрували високий фізичний гарт.

За попередніми даними під час Тижня на старті ГПО вийшло більше 140 тисяч робітників, хліборобів, студентів, школярів області.

На змійку: стартують наймолодші фізкультурники Кіровограда.

VIII СПАРТАКІАДА УРСР

Є ОЧКИ!

Завершилася зональна змагання з футболу за програмою VIII Спартакіади УРСР, що проходили в Кіровограді. В заключному турі київні перемогли спортсменів Чернігівської області і отримали турнірну таблицю. Поразка чернігівців відкрила нашим футболістам шлях до другого місця. Але для цього в останньому матчі (з допеччаними) їм потрібна була лише перемога з різницею в два м'ячі.

Перший тайм пройшов в нецікавій боротьбі: гра тривала здебільшого в центрі поля.

Друга половина гри була не схожа на першу. Кіровоградці притиснули гостей до їх воріт. Напосагали і вміло діяв І. Різницький. Саме після його удару на 56-й хвилині було відкрито рахунок, а трохи пізніше наш капітан зробив чудову подачу на лінійку воротарського майданчика і Е. Денисенко ударом головою подвоїв рахунок. Потім один на один з воротарем гостей вийшов П. Кірик, але загрався з ударом. І тут же гості скоротили розрив у рахунок.

Під час контратаки наших футболістів хтось із захисників доніс чужий зіграв рукою в межах штрафного майданчика. Знову 11-метровий. Е. Денисенко точним ударом «розстріляв» ворота гостей — 3:1 на користь кіровоградців.

Підсумкова таблиця шостої зони має такий вигляд:

	В	Н	П	М	О
Київська область	3	0	0	4-1	6
Кіровоградська область	1	0	2	6-6	2
Чернігівська область	1	0	2	3-4	2
Донецька область	1	0	2	2-4	2

Отже, кіровоградці продовжать боротьбу за 7-12 місця в республіці.

А. ПІТРИК.

МОЛОДИЙ ЧИТАЧ!

Не забудь продовжити передплату «Молодого комунара» на друге півріччя 1983 року. Передплату приймають відділення «Союздруку» і громадські розповсюдженні в ачі преси.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

П'ЯТИНИЦЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Про що розповідав літературник. 9.15 — Док. телефільм «Юнгві Єнісею». 9.30 — Телефільм «Вічний пошук». Частина друга. 2 серія. «Обладала любов». 10.35 — Злучить духовий оркестр. 11.25 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм «Брест. Рокі і миті». 15.00 — Російська мова. 15.30 — Теленарис «Жити довго». 16.10 — Концерт Державного ансамблю піс-

ні й танцю. Удмуртської АРСР «Італмас». 16.45 — Учені — агропромислового комплексу Підмосков'я. 17.15 — Док. фільм «Ерність мети». 17.40 — Ф. Шуберт. Соната для скрипки і фортепіано для мінора. 18.00 — Зустріч школярів з маршалом артилерії К. П. Казановим. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — Разом дружна сім'я 19.40 — Обговорюємо проект Закону СРСР про трудові колективи та підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, установами, організаціями. 19.55 — Телесейм «Вічний пошук». Частина друга. 3 серія — «Вогонь і попіл». 21.00 — «Час». 21.35 — Заключний концерт фестивалю мистецтв «Московські зірки». Передача з Кремля-

ського Палацу і Тавдія. У перерві — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Виробничий фільм «Мінастика». 10.45 — Любительські опери. 11.20 — «Зустріч з театром». 12.25 — Грають юні музиканти. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний завірючок». 16.30 — Камерний концерт. 16.45 — Телепост на ударній будові. 17.00 — Концерт «Орієнтир». 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — «До підсумків навчального року в системі позитивної і економічної освіти». (Кіровоград). 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Київ) —

«Дніпро». 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «На все життя, що залишилось». 2 серія. 22.50 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм «Карпати». 8.35 — Лінка В. Брюсова. 9.05. 12.05 — Англійська мова. 9.35 — О. Пушкін. «Мідний вершник». 10.25 — Науково-популярний фільм «Всесвітні наслідки». 10.35, 11.35 — Історія 7 кл. Культура і освіта в другій половині XVIII ст. 11.05 — Ушляк ПТУ. Астрономія. 12.35 — Г. Уеллс. Сторінки життя і творчості. 13.35 — Тележурнал «Знідаю». 14.20 — Європейське мистецтво епохи

Просвітництва. У. Хогарт. 15.20 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Документальний фільм «Таваниске джерело». 18.30 — V Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселля». Співає «Руставі». (СРСР). 19.00 — Чемпіонат Європи з боксу. 19.45 — Вечірня казка. «Гриб-теремок». 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Торпедо» (Москва) — «Динамо» (Мінськ). 2 тайм. 20.45 — Велогонка Мירו. 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Два Федори».

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кировградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БК 05307.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП.

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолаборації — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку. арк.

Зам. № 234.

Тираж 55 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.